

**Ἑρμενεγκίλντ,
Βησιγότθου πρίγκηπος τῆς Ἰσπανίας**

οὗ ἡ μνήμη τῇ 30ῃ Ὀκτωβρίου ἢ τῇ 1ῃ Νοεμβρίου

ΤΑ ΑΠΟΛΟΓΙΑ τῆς Ἐκκλησίας εἶναι κοσμημένα ἀπὸ πλῆθος ἀξίων βασιλέων, πριγκήπων, ἀρχόντων, εὐγενῶν. Ἄλλοι ἀπ' αὐτοὺς ἔγιναν οἱ φωτιστές τῶν λαῶν τους, ἄλλοι ἄλλαξαν τὴν πορφύρα τους μὲ τὸ ταπεινὸ ῥάσο τοῦ μοναχοῦ καὶ τῆς μοναχῆς, δείχνοντας ἔτσι τὰ ἐγκόσμια ἀγαθὰ καὶ ἀξίες στὴν πραγματικὴ διάσταση πού κατέχουν ὑπὸ τὸ φῶς τῆς αἰωνιότητος. Μερικοὶ ἐστεμμένοι ἔγιναν μάρτυρες τῆς Πίστεως καὶ τῆς Ὁρθοδοξίας των καὶ ἔχυσαν τὸ αἷμα τους γιὰ νὰ θεριέψει ἡ Ἀλήθεια τῆς Ἐκκλησίας.

Ἦταν στὰ τέλη τοῦ τετάρτου αἰῶνα μετὰ Χριστόν. Τὴν Ἰβηρικὴ Χερσόνησο κατεῖχαν καὶ κυβερνοῦσαν οἱ Βησιγότθοι πού μαζί μὲ τοὺς αὐτόχθονες Ἰβηρους, τοὺς Ρωμαίους, κατακτητές καὶ τοὺς Βανδάλους ἀπετέλεσαν αὐτὸ πού σήμερα εἶναι τὸ Ἰσπανικὸ ἔθνος. Στὸ θρόνο βασίλευε ὁ Λεβιγκίλντ ὁ ὁποῖος ὅπως καὶ οἱ ἄλλοι Βησιγότθοι εἶχε προσηλυτισθεῖ στὸ Χριστιανισμό ἀπὸ τοὺς ἐπικρατοῦντες τότε καὶ ἐκεῖ αἵρετικούς Ἀρειανούς. Ὁ βασιλιάς εἶχε δύο γιούς τὸν Ἑρμενεγκίλντ, μεγαλύτερο καὶ τὸν Ρεκαρέντ μικρότερο. Ὁ ἐπίσκοπος τῆς Σεβίλλης, ὁ ἅγιος Λέανδρος, πού ἡ γενιά του κρατοῦσε ἀπὸ τὸ Βυζάντιο, εἶχε συγγένεια ἐξ ἀγχιστείας μὲ τὸ βασιλικὸ παλάτι, καὶ κατόρθωσε νὰ κερδίσει στὴν Ὁρθόδοξη πίστη τὸ μικρὸ Ἑρμενεγίλδο. Ἡ κατήχηση τοῦ ἁγίου Πατρὸς τῆς Ἐκκλησίας μας ἦταν τέτοια πού ὁ νεαρός

πρίγκηπας απέκρουε σθεναρά και στεκόταν βράχος ακλόνητος, λύχνος επί την λυχνίαν και ἔλεγχος ἀφόρητος στήν κακοδοξία τοῦ βασιλέως πατέρα του.

Μάταια ὁ ἄγριος μονάρχης σπατάλησε ἄφθονες ὑποσχέσεις γιά μεγαλεῖα καί δόξες ἀνθρώπινες, γιά πλούτη καί ἡδονές καί χαρές τοῦ κόσμου. Ὁ ὀρθόδοξος πρίγκηπας ἔμενε σταθερός στήν Ὀρθοδοξία του. Μάταιες ὁμως ἀπέβησαν καί οἱ ἀπειλές καί οἱ φοβέρες του γιά πολύ φρικτές τιμωρίες ἂν ἐπιμένει νά μήν ἀσπάζεται τή μισόχριστη κακοδοξία τοῦ Ἀρείου. Ὁ Ἑρμενεγκίλντ ἀπαντοῦσε: «Χριστός Θεός καί Ἄνθρωπος, τό ἀπρόσληπτον καί ἀθεράπευτον».

Ἄκαρδος ὁ βασιλιάς - πατέρας ἔκλεισε τόν γιό του στή σκοτεινή φυλακή περιμένοντας νά δεῖ ἔως πότε θά ἀντέξει.

Ὁ καιρός πέραγε μέ προσευχή θερμή μέσα στή φυλακή καί μέ πνευματική χαρά πού ὁ Θεός ἔδινε στόν Ἑρμενεγκίλντ μέ τό νά συμμετέχει στά πάθη του καί στό σταυρό του... Πλησίαζε ἡ ἑορτή τῶν ἑορτῶν, τό ἅγιον Πάσχα. Ἡ ἑβδομάδα τῶν Παθῶν ἔγινε καί ἑβδομάδα προετοιμασίας γιά τόν πρίγκηπα, γιατί, νά, οἱ πόρτες τοῦ κάτεργου ἀνοιξαν καί ἐμφανίστηκαν αὐτή τή βραδιά τῆς Ἀνάστασης, οἱ ἱερεῖς τῆς αἰσχύνης, οἱ λειτουργοί τοῦ Ἀρείου, σταλμένοι ἀπό τό βασιλιά, γιά νά τοῦ μεταδώσουν τήν ψευδή Κοινωνία τους. Ἀλλά ὁ νέος γνώριζε καλά ὅτι τό νά κοινωνήσῃ κανεῖς ἀπό αἵρετικούς, σημαίνει ὅτι μοιράζεται τή λαθεμένη πίστη τους, σημαίνει ὅτι βυθίζεται κι αὐτός μαζί τους στά σκοτεινά βάραιθρα τοῦ γνόφου τους καί ἀρνήθηκε θαρραλέα καί ἀνένδοτα τό μῖασμα. Αὐτή μάλιστα τή σημαδιακή μέρα πού ὁ Χριστός αὐτεξουσίως ὡς Θεός ἀνασταίνεται ἀνασταίνοντας μαζί Του τήν πεσμένη στά σκότη ἀνθρωπότητα. Ἐξάλλου, γνώριζε καλά ἀπό τήν κατήχηση τοῦ ἁγίου Λεάνδρου ὅτι αὐτά πού τοῦ προσφέρονταν δέν ἦταν

τίποτε ἄλλο ἀπό κοινὸ ψωμί καὶ κρασί γιατί τό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ Χριστοῦ προσφέρεται μόνο στούς κόλπους τῆς Μιάς, Ἀγίας, Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας. Οἱ ἱερεῖς τοῦ Ἀρείου ἐπέστρεψαν κατισχυμένοι καί ὁ βασιλιάς καί πατέρας σέ μιά ἔκρηξη λύσσας καί μίσους πού μόνον ὁ διάβολος ὑπαγορεύει στούς δικούς του φίλους, τούς αἵρετικούς, διέταξε νά δολοφονήσουν τό ἴδιο τό σπλάγχνο του. Ἡ ψυχὴ τοῦ ἁγίου πρίγκηπα ἀνέβηκε καθαρὴ στούς οὐρανοὺς μαζί μέ τόν Ἀναστά-ντα Κύριό Του.

Ἡ θυσία τοῦ ἁγίου μάρτυρα Ἐρμενεγκίλντ καρποφόρησε πολὺ γρήγορα γιατί σέ λίγο χρονικὸ διάστημα ὁ ἡγεμόνας μετανόησε πικρά γιὰ τό ἔγκλημά του ἀλλὰ καί γιὰ τὴν κακοδοξία του. Μετακάλεσε τόν ἅγιο ἐπίσκοπο Λέανδρο στό Παλάτι γιὰ νά τόν διδάξει τὴν Ὁρθόδοξη πίστη καί κυρίως στό νέο διάδοχο, τό μικρότερο γιό του Ρεκαρέντ. Ὁ νέος βασιλιάς γίνεται ἡ αἰτία τῆς μεταστροφῆς ὅλων τῶν Βησιγότθων τῆς Ἰσπανίας στὴν Ὁρθοδοξία.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ διὰ πρεσβειῶν τοῦ ἁγίου μάρτυρός σου Ἐρμενεγκίλντ, τοῦ πρίγκηπα, φώτισε τοὺς λαοὺς πού βυθίζονται στὰ βάθη τῶν συγχρόνων αἱρέσεων, νά ξαναβροῦν τό ἀληθινὸ φῶς. Ἀμήν.

Μεγαλυνάριον

Χαίροις τῶν ἀνάκτων κάλλος σεμνόν,
χαίροις τῶν δογμάτων Ἐκκλησίας στῦλος
λαμπρός,
χαίροις τῶν μαρτύρων,
ἀγλαΐσμα καὶ δόξα,
Ἐρμενεγκίλδε, τραῦμα Ἀρείου ἔνδοξε.